

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบโมเดลซิปปา
ของนักศึกษา สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย
วิทยาเขตอีสาน

Learning Achievement Development by CIPPA Model
of Students Majoring in Political Science (Government)
in Mahamakut Buddhist University, Isan Campus

กิตติยานนท์ วรรณวงศ์*, ประยูร แสงใส**, สาคร มหาหิงค์***
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น
Kittiyanon Wannawong*, Prayoon Saengsai**, Sakorn Mahahing***
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, KhonKaen Campus, Thailand
Author for Correspondence: E-mail: kittiyanon33@ gmail.com

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลซิปปาของนักศึกษาสาขาวิชาการปกครอง ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบโมเดลซิปปา จำนวน 30 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบโมเดลซิปปา รายวิชารัฐศาสตร์ตามแนวพุทธ 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชารัฐศาสตร์ตามแนวพุทธ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการปกครอง ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลซิปปา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระต่อกันและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. พัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลซิปปา ของนักศึกษาสาขาวิชาการปกครอง ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้านพฤติกรรมของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตามแบบโมเดลซิปปา นักศึกษาให้ความร่วมมือและรับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้น สามารถเป็นผู้นำและผู้ตามได้ดี มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นของตนเองกับผู้อื่น เรียนรู้จากกลุ่ม โดยภาพรวมนั้นอยู่ในระดับดี และ พฤติกรรมของอาจารย์ อาจารย์เป็นผู้จัดเตรียม

กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ชี้แนะให้คำปรึกษาเรียนรู้ในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวม อยู่ในระดับดี และความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการปกครอง ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบโมเดลชิปปา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา รัฐศาสตร์ตามแนวพุทธของนักศึกษาสาขาวิชาการปกครอง ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน หลังเรียนด้วยรูปแบบโมเดลชิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้,โมเดลชิปปา, นักศึกษา

Received: 12/02/62 Revised: 09/04/62 Accepted:20/04/62

Abstract

The aims of this research were: 1) to develop the learning management by using CIPPA model of the second year students majoring in Political Science (Government) in Mahamakut Buddhist University, Isan Campus; 2) to compare the learning achievements of 30 students before and after using the instructional method called ‘CIPPA model’. The research tools used in this study were: 1) a plan of learning management by CIPPA model in the course ‘Buddhist Political Science’; 2) a test of learning achievement in the course ‘Buddhist Political Science’; 3) a questionnaire to investigate the students’ opinions on the learning management by CIPPA model. The statistics used in this study were : Mean, Standard Deviation, t-test (independent samples) and the content analysis was used in data interpretation.

The research results were as follows:

1) Based on the study of the learning management by using CIPPA model of the second year students majoring in Political Science (Government) in Mahamakut Buddhist University, Isan Campus, in the aspects of the development of learning management and student behaviors on the learning management by CIPPA model, the students well collaborated and were responsible for their assignments, had good relationship with their classmates, were able to be a leader and follower, exchanged

their knowledge and opinions. Their learning from a group in overall was good. In terms of the teacher behaviors, they were a provider of learning activities, media, suggestions and advices in the learning process; this was at a good level. The statistic score of the students' opinions towards the learning management by CIPPA model in overall was at the highest level.

2) Based on the comparison of the learning achievements of 30 students before and after using CIPPA model, the student learning achievement in the course 'Buddhist Political Science' after using the model was higher than before using the model with the statistical significance level of .05.

Keywords: Learning Achievement, CIPPA Model, Students.

บทนำ

กระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีพของสังคมอย่างทั่วถึง รวมไปถึงการศึกษาซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและสามารถปรับตัวให้ทันกับเหตุการณ์ การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ตามสภาพความต้องการของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศ ถ้าหากมีการจัดการคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้นแล้ว ย่อมส่งผลให้ประชาชนในประเทศมีประสิทธิภาพ มีความรู้ ความสามารถ มีปัญญาที่จะพึ่งพาตนเอง และช่วยเหลือผู้อื่นได้ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคน สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และในการพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม ตามที่สังคมต้องการนั้นต้องอาศัยการศึกษาเป็นเครื่องมือ และในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพนั้น สิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ก็คือ คุณภาพการสอนของครู ถ้าครูมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างดีและมีคุณภาพแล้ว ผู้เรียนย่อมจะได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองได้ ดังนั้นกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพการจัดการศึกษาทั้งสามรูปแบบในหมวด 3 ต้องเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม และกระบวนการเรียนรู้ในเรื่องสาระความรู้ ให้บูรณาการความรู้และทักษะด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับแต่ละระดับการศึกษา

การพิจารณาหาวิธีการเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพด้านกระบวนการแสวงหาความรู้ การคิด และการแก้ปัญหาในการเรียนการสอน ซึ่งหลักการหนึ่งที่ได้รับการสนใจอย่างกว้างขวางคือ การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการ

สอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปา (CIPPA) ที่พัฒนาโดย รศ.ดร.ทศนา แคมมณี ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งผู้เรียนจะมีส่วนร่วมด้วยความกระตือรือร้น รู้สึกตื่นตัว ตื่นใจ มีความจดจ่อ ผูกพันกับสิ่งที่ทำและผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองแนวคิดหลัก 5 แนวคิดที่เป็นพื้นฐานของการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปา ได้แก่ 1) แนวคิดการสรรค์สร้างองค์ความรู้ (Constructivism) 2) แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ (Group Process and Cooperative Learning) 3) แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (Learning Readiness) 4) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning) 5) แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning) แนวคิดดังกล่าวเป็นที่มาของหลักชิปปา (CIPPA) ซึ่งมีหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

C มาจากคำว่า Construction หมายถึง การสร้างความรู้ด้วยตนเองตามแนวคิด constructivism

I มาจากคำว่า Interaction หมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว

P มาจากคำว่า Physical Participation หมายถึง การให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เคลื่อนไหวร่างกายโดยการทำกิจกรรมในลักษณะต่างๆ ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางกาย

P มาจากคำว่า Process Learning หมายถึง การเรียนรู้กระบวนการต่างๆ ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางด้านสติปัญญา

A มาจากคำว่า Application หมายถึง การนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายๆ ด้าน

การจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาพบว่านักศึกษามีปัญหาในด้านเนื้อหาในด้านหลักการเรียนเพียงการรับรู้และความจำซึ่งต้องอาศัยความแม่นยำในเนื้อหาที่รับข้อมูล ซึ่งเป็นเรื่องยากสำหรับนักศึกษา และอาจารย์ที่ไม่มีวิธีการสอนหรือสื่อการสอนที่หลากหลาย แต่สื่อที่อาจารย์ใช้บางครั้งไม่สอดคล้องหรือมีความต่อเนื่องที่จะทำให้ นักศึกษามีความจำที่แม่นยำ ปัญหาเหล่านี้ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนในบางรายวิชาจากสาเหตุดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะแก้ปัญหาการเรียน โดยการใช้วิธีสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) และวิธีสอนแบบปกติ มาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้เกิดความหลากหลายในการสอนและทำให้การเรียนมีความน่าสนใจ เพราะวิธีสอนแบบชิปปา เป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีการสร้างความรู้ ซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติ ทศนา แคมมณี ได้กล่าวว่า CIPPA MODEL เป็นรูปแบบที่ประกอบด้วย 5 แนวคิด ได้แก่แนวคิดการสร้างความรู้ แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ และแนวคิดการถ่ายโอนความรู้ โดยวิธีการสอนรูปแบบนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างแท้จริง โดยการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วย

ตนเอง โดยอาศัยความร่วมมือจากกลุ่ม นอกจากนั้นยังช่วยพัฒนากระบวนการต่าง ๆ เช่น กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม กระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และกระบวนการแสวงหาความรู้ เป็นต้น จะเห็นได้ว่าหลักการของการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบซิปปา เป็นรูปแบบการสอนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะการคิด การทำงานกลุ่ม และการแสวงหาความรู้ และทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจมากขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน แบบโมเดลซิปปามาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาและนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลซิปปา ของนักศึกษาสาขาวิชาการปกครอง ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบโมเดลซิปปา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยผู้วิจัยนำหลักการและขั้นตอนของการ วิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kennis และ Metagar มาเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบโมเดลซิปปา (CIPPA MODEL)

ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการปกครอง ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ภาคการเรียนที่ 1/2561 จำนวน 30 รูป/คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการ คือแผนการจัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบโมเดลซิปปา (CIPPA MODEL) จำนวน 6 แผน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผล คือแบบบันทึกการสัมภาษณ์นักศึกษา แบบบันทึกการสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างฝึกปฏิบัติการเรียนการสอน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล คือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เป็นแบบ ปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

วิธีสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้

- 1) ศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
- 2) ศึกษาหนังสือ เอกสาร วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนแบบโมเดลชิปปา
- 3) ศึกษาเนื้อหาวิชาที่สอนจากคู่มือหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองปรับปรุง 2559 มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย
- 4) ศึกษาวิธีการ หลักการ หลักทฤษฎี และเทคนิคการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบโมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) ซึ่งประยุกต์ใช้แนวทางการสอนของ ทิศนา ขัมมณี
- 5) เลือกสาระที่เป็นองค์ความรู้ จากหลักสูตรของสถานศึกษา ในรายวิชาเพิ่มเติม เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน
- 6) กำหนดสาระการเรียนรู้และกิจกรรม เพื่อเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ออกเป็น 6 แผน รวม 45 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมเวลาวัดผลสัมฤทธิ์
- 7) นำแผนการเรียนรู้เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ และสื่อการสอน การวัดผลประเมินผล ตลอดจนพิจารณาความ เหมาะสมทั่วไป คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ให้คำแนะนำและแก้ไข ปรับปรุง
- 8) นำแผนจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จำนวน 30 รูป/คน ที่ยังไม่เคยเรียนด้วยรูปแบบโมเดลชิปปามาก่อนและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้นำกลุ่มวิจัยครั้งนี้ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
- 9) นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผ่านการประเมินความเหมาะสมของแผนการ ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.95 แผนการจัดการเรียนรู้จากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วจัดพิมพ์เป็นแผนการ จัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อทำการเก็บข้อมูล

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและหลังเรียนรายวิชารัฐศาสตร์ตามแนวพุทธ โดยเป็นปรนัยชนิดเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ กำหนดการให้ค่าคะแนนคือตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน โดยมีขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชารัฐศาสตร์ตามแนวพุทธ ดังนี้

- 1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการวิเคราะห์หลักสูตรและศึกษาจากหนังสือการวัดผลและประเมินผลทางการศึกษาของ บุญชม ศรีสะอาด
- 2) สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนด เนื้อหา เลือกวิธีวัดผล และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล
- 3) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด วัตถุประสงค์ และครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตรโดยจัดทำตารางวิเคราะห์เนื้อหา กำหนดน้ำหนักเนื้อหาตามความสำคัญแล้วจึงกำหนดจำนวนข้อสอบทั้งหมดที่ต้องการใช้จริง คำนวณหาจำนวนข้อสอบในแต่ละเนื้อหา แต่ทั้งนี้ต้องสร้างไว้มากกว่าจำนวนข้อสอบที่ใช้จริง เนื่องจากข้อสอบบางข้ออาจจะไม่ได้คุณภาพ สำหรับแบบทดสอบที่จัดทำครั้งนี้ มี 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ วิธีการตรวจให้คะแนนคือตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามจำนวน 80 ข้อ เพื่อจะได้นำแบบทดสอบดังกล่าวไปคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก เมื่อตรวจสอบหาคุณภาพของข้อสอบแล้ว จึงนำไปใช้จริง 40 ข้อ
- 4) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้พิจารณาความ ครอบคลุมของเนื้อหาของจุดประสงค์การเรียนรู้ ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและ จุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้สอบ ความยากง่าย และความเหมาะสมของ คำถามของตัวเลือก คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนพิจารณา ลง ความเห็นว่า ข้อสอบแต่ละข้อตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัดหรือไม่ ในแบบ ประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
- 5) บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนเป็นรายข้อ แล้วหา คะแนนผลรวม คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนแทนค่าในสูตร

แทนค่าในสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง
 $\frac{\sum R}{N}$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยคะแนนความคิดเห็นความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญพิจารณาจาก

- + 1 หมายถึง ท่านแน่ใจว่า ข้อสอบที่กำหนดขึ้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ท่านไม่แน่ใจว่า ข้อสอบที่กำหนดขึ้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง ท่านแน่ใจว่า ข้อสอบที่กำหนดขึ้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

6) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และปรับปรุงข้อสอบที่มีค่า IOC ไม่ถึง 0.50

7) นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชารัฐศาสตร์ตามแนวพุทธ จำนวน 40 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จำนวน 30 รูป/คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในกลุ่มวิจัยครั้งนี้ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

8) นำผลทดลองมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาคุณภาพโดยการตรวจสอบหาความยากง่าย จำนวน 80 ข้อ โดยใช้เกณฑ์ความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนกโดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปผลการวิเคราะห์ข้อสอบที่ผู้วิจัยเลือกมานั้นมีค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.26 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.53 โดยใช้สูตร ภทรา นิมานนท์ ใช้ได้กับ เครื่องมือที่ข้อคำถามตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าผิดให้ 0 เช่น แบบทดสอบ (1) เรียงคะแนนจาก สูงไปต่ำ(2) แบ่งเป็นกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำ โดยตัดเป็นร้อยละ 25 (3) หาจำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วคำนวณหาค่า p และ r

การคำนวณใช้สูตร

$$r = \frac{R_H - R_L}{N_H}$$

สำหรับกลุ่มผู้ถูกทดสอบที่ได้คะแนนสูง

$$r = \frac{R_H - R_L}{N_L}$$

สำหรับกลุ่มผู้ถูกทดสอบที่ได้คะแนนต่ำ

เมื่อ R_H คือ จำนวนผู้ถูกทดสอบในกลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูงที่ตอบตัวเลือกนั้น

R_L คือ จำนวนผู้ถูกทดสอบในกลุ่มที่ได้คะแนนรวมต่ำที่ตอบตัวเลือกนั้น

N_H คือ จำนวนผู้ถูกทดสอบในกลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูง

N_L คือ จำนวนผู้ถูกทดสอบในกลุ่มที่ได้คะแนนรวมต่ำ

9) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชารัฐศาสตร์ตามแนวพุทธ จำนวน 40 ข้อ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว และได้รับการเลือกมาหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบปรนัย การหาค่าความสอดคล้องภายในของแบบทดสอบใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน จากสูตร KR-20 ซึ่งเหมาะกับข้อสอบปรนัยที่มีการให้คะแนน คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน โดยมีค่าความเชื่อมั่นระดับ 0.70 ขึ้นไป โดยใช้สูตรของ พรพนธ์ ลีกิจวัฒน์ ซึ่งผลการวิเคราะห์มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.736

10) นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา รัฐศาสตร์ตามแนวพุทธ ก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อทำการเก็บข้อมูล

3. แบบบันทึกการสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

มีลักษณะเป็น แบบสอบถามเลือกตอบ โดยวิธีการของลิเคอร์ท (Likert) ลักษณะคำถาม เป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยเรียงจากระดับความเชื่อ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เป็นแบบสอบถามการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์และ นักศึกษาในแต่ละชั่วโมงโดยผู้ช่วยวิจัย เพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนใน ครั้งต่อไป แบบ บันทึกการสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองนี้ ได้ดำเนินการ สร้างดังนี้

1) ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมากำหนดเป็นกรอบใน การออกแบบบันทึกการสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ ต้องการ ศึกษา

2) สร้างข้อคำถามโดยใช้กรอบที่ได้จากการศึกษาในข้อ (1)

3) นำแบบบันทึกการสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ไปเสนอต่อ คณะ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาที่ต้องการ ศึกษา เพื่อเป็นการหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม

4) นำแบบบันทึกการสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ผ่านการ ตรวจสอบแล้ว เตรียมไว้ให้พร้อมสำหรับใช้เก็บข้อมูลต่อไป

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

มีลักษณะเป็น แบบสอบถามเลือกตอบ โดยวิธีการของลิเคอร์ท (Likert) ลักษณะคำถาม เป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยเรียงจากระดับความเชื่อ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รูปแบบโมเดลชิปปา โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ด้าน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประโยชน์และการนำไปประยุกต์ใช้ ดังนี้

1) ศึกษาจากเอกสาร หลักการ รูปแบบ วิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของ นักศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา

2) สร้างข้อคำถามโดยใช้กรอบที่ได้จากการศึกษาในข้อ (1)

3) นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปาที่สร้าง ขึ้นไปเสนอต่อ คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความครอบคลุมของ เนื้อหาที่ต้องการ ศึกษา เพื่อเป็นการหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของ

แบบสอบถาม

4) นำแบบบันทึกการสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ผ่านการ ตรวจสอบแล้ว เตรียมไว้ให้พร้อมสำหรับใช้เก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ คือดำเนินการสอน สอบถาม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบโมเดลชิปปา โดยทดลอง 6 แผนการจัดการเรียนรู้ เก็บรวบรวมข้อมูลจากทุกแผนการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือที่ใช้ สะท้อนผลการปฏิบัติ โดยการรวบรวมข้อมูลหลังจากการสิ้นสุดการสอนในแต่ละครั้ง ซึ่งรวบรวม จากผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย และนักศึกษา แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงการเรียนการสอน ต่อไป การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ผู้ช่วยวิจัยจะช่วยจดบันทึก เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในขณะที่ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ลงในแบบบันทึกการสังเกตการจัด กิจกรรมการเรียนรู้และผู้วิจัย จดบันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ลงในแบบบันทึกผลการใช้ แผนการจัดการเรียนรู้หลังการสอนแต่ละครั้งทุกครั้ง และเมื่อจบกระบวนการเรียนรู้ในแต่ละวงจรจะ ทำการทดสอบท้ายวงจร แล้วนำข้อมูลที่ได้มารวบรวมอภิปรายกับผู้วิจัย เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปรับปรุง กิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้หรือในวงจรปฏิบัติต่อไป

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ หลังสิ้นสุดการทดลองปฏิบัติการ โดยผู้วิจัยให้นักศึกษา ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นตามลำดับขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วนำไป วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ วงจรที่ 1 สอนตาม แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2 เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดจากเครื่องมือต่างๆ แล้วนำข้อมูลที่ได้มา ปรับปรุงแก้ไขแผนการ จัดการเรียนรู้ที่ 3-4 เพื่อใช้ในวงจรที่ 2 วงจรที่ 2 สอนตามแผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 3-4 ที่ได้ปรับปรุงจากการสะท้อนผลการปฏิบัติจากวงจรที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดจาก เครื่องมือ ต่างๆ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-6 เพื่อใช้ในวงจรที่ 3 วงจรที่ 3 สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-6 ที่ได้ปรับปรุงจากการสะท้อนผลการปฏิบัติจาก วงจร ที่ 2 เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดจากเครื่องมือต่างๆ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาสะท้อนผลการ ปฏิบัติจาก วงจรที่ 3 2) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปทดสอบหลังเรียนกับนักศึกษา แล้วนำ ข้อมูลไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการทดสอบสมมติฐานโดยนำผลการ ทดสอบผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน มาดำเนินการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) แล้วเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการทดสอบก่อนเรียน

และหลังเรียนของนักศึกษาด้วยการใช้สูตร t-test dependent โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชารัฐศาสตร์ตามแนวพุทธ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชารัฐศาสตร์ตามแนวพุทธก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปา โดยการทดลองค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบการพิจารณาความคิดเห็นแบบ 5 ระดับ และนำมาเปรียบเทียบเกณฑ์การพิจารณาความสามารถด้านความคิดจากแนวคิดของลิเคิร์ต (LiKert) แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การพิจารณาความคิดเห็น ซึ่งแปลความหมายเป็นรายชื่อ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบโมเดลชิปปาของนักศึกษา สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จำนวน 30 รูป/คน โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป เพื่อศึกษาการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบโมเดลชิปปา จากการสำรวจศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงและจากการค้นคว้าเอกสารแนวคิดทฤษฎีที่สอดคล้องกับเนื้อหา แนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน แบ่งเป็น 3 วงจรการปฏิบัติ ดังนี้ วงจรการปฏิบัติที่ 1 ประกอบด้วยแผนการเรียนรู้ที่ 1-2 วงจรการปฏิบัติที่ 2 ประกอบไปด้วยแผนการเรียนรู้ที่ 3-4 วงจรการปฏิบัติที่ 3 ประกอบด้วยแผนการเรียนรู้ที่ 5-6 ผู้วิจัยเสนอผลการวิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผลตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แสดงผลค่าเฉลี่ยจากคะแนนแบบทดสอบท้ายบทแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6 พบว่า คะแนนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ที่เรียนด้วยรูปแบบโมเดลชิปปาคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -5.99$; $p = .05$) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\mu = 19.77$, $\sigma = 2.42$) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\mu = 22.60$, $\sigma = 2.34$) และคะแนนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบโมเดลชิปปาคะแนนก่อนเรียนสูงกว่าหลังเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.34$; $p = .05$) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\mu = 17.57$, $\sigma = 5.16$) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\mu = 17.07$, $\sigma = 5.24$) คะแนนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ที่เรียนด้วยรูปแบบโมเดลชิปปาคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -3.25$; $p = .05$) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\mu = 12.47$, $\sigma = 4.66$) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\mu = 14.73$, $\sigma = 4.64$) และคะแนนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ที่เรียนด้วยรูปแบบโมเดลชิปปาคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -3.47$; $p = .05$) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\mu = 13.00$, $\sigma = 6.15$) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\mu = 14.90$, $\sigma = 7.08$) คะแนน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ที่เรียนด้วยรูปแบบโมเดลชิปปะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -1.44$; $p = .05$) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\mu = 15.97$, $\sigma = 5.97$) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\mu = 17.20$, $\sigma = 5.80$) และคะแนนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ที่เรียนด้วยรูปแบบโมเดลชิปปะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -7.39$; $p = .05$) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\mu = 17.23$, $\sigma = 5.01$) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\mu = 19.57$, $\sigma = 4.77$)

2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชารัฐศาสตร์ตามแนวพุทธ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบโมเดลชิปปาพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากได้รับการสอนตามเนื้อหาที่มีคะแนนเฉลี่ย 34.70 คิดเป็นร้อยละ 86.75 นอกจากรูปแบบการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบโมเดลชิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชารัฐศาสตร์ตามแนวพุทธสูงแล้ว พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นทุกด้าน มีความสุขกับการเรียน และการเรียนแบบชิปปานี้ยังทำให้นักศึกษามีลักษณะพึงประสงค์เช่น การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง หรือโดยกลุ่ม ทักษะการทำงานกลุ่ม การวางแผนการทำงาน ทักษะการคิดแก้ปัญหา การนำเสนองาน รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบโมเดลชิปปา วิชารัฐศาสตร์ตามแนวพุทธ ซึ่งได้นำรูปแบบปฏิบัติมาใช้ในการแก้ไขปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนหลังสิ้นสุดแต่ละวงจรสามารถพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน ตามแนวคิดของ ทิศนา ขัมมมณี มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชารัฐศาสตร์ตามแนวพุทธนักศึกษาศาखाวิชาการปกครองชั้นปีที่ 2 ที่เรียนด้วยด้วยรูปแบบโมเดลชิปปาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -5.32$; $p = .05$) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\mu = 28.43$, $\sigma = 6.24$) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\mu = 34.70$, $\sigma = 1.98$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์สูงแสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบโมเดลชิปปาช่วยให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา บุตรศิริ (2556) กล่าวว่าการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) เรื่อง ความคล้ายของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรูปแบบโมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) เรื่อง ความคล้ายของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 8.10 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 27 และมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.79 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 59.302. ผล

สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) เรื่อง ความคล้ายของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .053 ผลการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ก่อนเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมเรียนรู้หลังเรียนกับก่อนเรียน พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกรายการ 4. คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 3.26 และเมื่อทำการทดสอบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม พบว่า นักเรียนพฤติกรรมการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชารัฐศาสตร์ตามแนวพุทธ ของนักศึกษาสาขาวิชาการปกครองชั้นปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบโมเดลชิปปา ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจะไปตามสมมติฐานการวิจัยที่สอดคล้องกับงานวิจัยของอารี วรเชวีญชัย (2551) ที่ได้ศึกษา การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบชิปปา กับแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ผลวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมหลังการเรียนรู้ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบชิปปา สูงกว่ากลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้แบบชิปปามีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ 2. ทักษะทางสังคมหลังการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ สูงกว่ากลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบชิปปา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้แบบชิปปาและสอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิดา พรชัย (2548) ศึกษาผลการจัดการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปา เรื่องพื้นที่ผิวและปริมาตร ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีต่อระดับความสามารถทางการเรียนต่างกัน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนทุกระดับที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกันพฤติกรรมกล้าแสดงออกต่างกัน นักเรียนที่มีระดับทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกล้าแสดงออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิรัตน์ เลิศจตุรวิทย์ (2544) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสายปัญญารังสิต จำนวนนักเรียน 40 คน ใช้แผน 12 แผน

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาเริ่มจากการตรวจสอบความพร้อมในการเรียนรู้สิ่งใหม่ให้กับนักศึกษาด้วยการทบทวนความรู้เดิมในเรื่องที่จะเรียนเพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน โดยให้นักศึกษาเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองตามแนวคิดของทฤษฎีการสร้างความรู้ นอกจากนักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและฟังตนเองแล้ว นักศึกษาายังต้องมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน อาจารย์และสิ่งแวดล้อมรอบตัวด้วย นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาจะช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่นทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด และทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดของ กมลรัตน์ หล้าสูงค์ (2538) ได้ให้ความหมายของความพร้อม ว่าสภาพความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ที่พร้อมจะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทางด้านร่างกาย ทางด้านจิตใจ ในทฤษฎีของธอร์นไคด์ กล่าวถึงกฎแห่งความพร้อมว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นดีที่สุด เมื่อผู้เรียนมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจที่จะได้เรียนรู้จริงๆ องค์ประกอบต่างๆที่ทำให้เกิดความพร้อมในการเรียน ได้แก่ 1. วุฒิภาวะ หมายถึงการเจริญเติบโต ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ เชาวน์ ปัญญาและอารมณ์ 2. ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม ผู้ที่มีประสบการณ์เดิมมากเท่าใดย่อมมีแนวโน้มที่จะเรียนรู้ได้ดีกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อยเท่านั้น ดังนั้นก่อนสอนต้องทราบว่ามีประสบการณ์เดิมมากน้อยเพียงใด 3. การจัดบทเรียนของครู ถ้าครูจัดบทเรียนโดยถือความสามารถของเด็กเป็นหลักจะทำให้เด็กเรียนรู้ได้ดีกว่าการถือเอาเนื้อหาวิชาเป็นหลัก 4. การสอนของครู ครูควรคำนึงถึงความพร้อมของเด็ก โดยค่อยๆสอนตาม ความสามารถของผู้เรียนมากกว่าการเร่งสอนเพื่อให้จบเนื้อหาของหลักสูตรโดยเร็ว จนเด็กเรียนตามไม่ทันการเรียนรู้ก็ย่อมเกิดขึ้นได้ยาก การฝึกฝนให้เกิดความพร้อมในการเรียนสามารถทำได้ดังนี้ 1. การสอนความรู้พื้นฐานสำหรับวิชานั้นๆ 2. การสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นกับเด็ก เมื่อใดที่เด็กแสดงความไม่สนใจแสดงว่าเด็กยังไม่พร้อมที่จะเรียน 3. ส่งเสริมให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อให้เด็กพร้อมที่จะเรียนรู้หรือแก้ปัญหาได้ความมั่นใจ สอดคล้องกับแนวคิดของ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2545) การถ่ายโยงความรู้ หมายถึงการนำสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปใช้ในสถานการณ์ใหม่หรือการเรียนรู้ในอดีตเอื้อการเรียนรู้ใหม่และเสนอแนวทาง การสอนให้เกิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ว่าควรสอนสิ่งที่ผู้เรียนนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยตรง สอนหลักการ วิธีการ ทักษะและวิธีการแก้ปัญหาที่ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

3. การจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา ประกอบไปด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นทบทวนความรู้เดิมและความรู้พื้นฐานที่จำเป็น การดึงความรู้เดิมของผู้เรียนในเรื่องที่จะเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน 2. ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ ผู้สอนให้ผู้

เรียนศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลหรือแหล่งความรู้ต่างๆ ด้วยตนเอง 3. ขั้นศึกษาข้อมูลและสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง โดยการใช้กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่มในการอภิปราย และสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูล 4. ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้คิด ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนเอง รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจให้กว้างขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนเองแก่ผู้อื่น 5. ขั้นจัดระเบียบความรู้และวิเคราะห์การเรียนรู้ โดยจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย 6. ขั้นแลกเปลี่ยนแปลงความรู้และแสดงผลงาน ผู้เรียนสร้างความรู้ให้ผู้อื่นรับรู้เป็นการช่วยให้ผู้เรียนตรวจสอบความเข้าใจของตนเองและช่วยส่งเสริมให้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ และ 7. ขั้นนำความรู้ไปประยุกต์ใช้เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนเองไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลายเพื่อความสามารถในการแก้ปัญหา ดังนั้นจะเห็นได้ว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปานั้นสนับสนุนให้นักศึกษาได้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกขั้นตอน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) การจัดการเรียนการสอนควรเน้นให้นักศึกษาได้เป็นผู้ลงมือปฏิบัติ มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เพื่อให้นักศึกษาได้เกิดทักษะกระบวนการต่างๆ
- 2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรสนับสนุนและให้คำแนะนำแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายแก่นักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาฝึกฝนค้นคว้าหาความรู้ เป็นการค้นพบความรู้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดความรู้อย่างมีความหมาย
- 3) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาจารย์ควรมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ที่จำเป็นในการอภิปราย และควรให้ความรู้ความเข้าใจหรือคำแนะนำแก่กลุ่มก่อนการอภิปราย เช่นการให้ข้อมูล การซักถาม การโต้แย้ง การสนับสนุน การแสดงความคิดเห็น ครูควรกระตุ้นให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการอภิปรายอย่างทั่วถึงเพื่อให้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และได้รับฟังความคิดเห็นที่หลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยในครั้งต่อไป

- 1) ควรทำการศึกษาวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้กับนักศึกษากลุ่มอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัย
- 2) ควรทำการศึกษาวิจัยในรายวิชาอื่นๆ นอกเหนือจากที่ได้ศึกษานี้เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่หลากหลายและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น
- 3) ควรมีการศึกษาผลการวิจัยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาร่วมกับการพัฒนาทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กมลรัตน์ หล้าสูงศ์. (2538). จิตวิทยาการศึกษา (ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพมหานคร : ศึกษา
ศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร).
- ทิสนา แคมมณี. (2550). รูปแบบการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- นิตยา บุตรศิริ. (2556). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา เรื่อง ความคล้ายของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุดรธานี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรา นิมนานท์. (2543). การประเมินผลการเรียน. กรุงเทพมหานคร : อักษราพิพัฒน์.
- ยาใจ พงษ์บริบูรณ์. (2533). การวิจัยเชิงปฏิบัติการ. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วนิดา พรชัย. (2548). ผลการจัดการจัดการเรียนการสอนแบบซิปปา เรื่องพื้นที่ผิวและปริมาตร ที่
มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีต่อ
ระดับความสามารถทางการเรียนต่างกัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา).
กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- สุดาร์ตน์ สุทธิชาติ. (2547). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตร
และการสอน). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนคร.
- สุทธิรัตน์ เลิศจตุรวิทย์. (2544). ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซิปปา เพื่อการ
เรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการวิเคราะห์และเจตคติ
ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพมหานคร
: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารี วัชรเวียงชัย. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา
ศาสนาและวัฒนธรรม และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการ
เรียนรู้แบบซิปปา กับแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์ (การจัดการเรียนรู้).
พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.